

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΣΤΟΡΑ
(26 & 27 Οκτωβρίου)

Την 27ην Οκτωβρίου η Εκκλησία μας τιμά τον θεσσαλονικέα Μάρτυρα Άγιον Νέστορα, του οποίου η ζωή και το Μαρτύριο συνδέεται άμεσα με τον ένδοξον Μεγαλομάρτυρα Άγιον Δημήτριον. Γι' αυτό είναι ανάγκη να μελετήσουμε τον βίο και το Μαρτύριο των δύο φημισμένων αυτών Αγίων μαζί.

Βρισκόμαστε στις αρχές το 4ου αιώνα. Οι ρωμαίοι ειδωλολάτρες αυτοκράτορες συνέχιζαν επί τρεις αιώνες τους σκληρούς διωγμούς εναντίον των Χριστιανών. Μέσα σε αυτή την μαρτυρική, για τους χριστιανούς, περίοδο έζησαν ο Άγιος Νέστωρ που γιορτάζουμε σήμερα και ο Άγιος Δημήτριος που γιορτάσαμε χθές.

Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη. Οι γονείς του ανήκαν στην υψηλή κοινωνία και είχαν φροντίσει ο γιός τους να αποκτήσει ευρεία μόρφωση. Έτσι, ο Δημήτριος, με την μόρφωση που είχε αποκτήσει και με τα σπάνια σωματικά και πνευματικά χαρίσματα, με τα οποία τον προίκισε ο Θεός, διακρίθηκε στην κοινωνία, και η φήμη του έφθασε μέχρι τον Καίσαρα Μαξιμιανό Γαλέριο. Εκείνος, εκτιμώντας τα πλούσια προσόντα του, του απένειμε τα αξιώματα του στρατηγού και του ανθύπατου.

Ο Άγιος Δημήτριος, παρόλα τα υψηλά του καθήκοντα, δεν παρέλειπε ως χριστιανός, να κατηχεί και διδάσκει με ιεραποστολικό ζήλο και με τη φωτεινή παρουσία του τους Θεσσαλονικείς, που ζούσαν στην ειδωλολατρία, οδηγώντας τους προς το Χριστό και την αλήθειά Του. Όταν όμως, ο Μαξιμιανός πληροφορήθηκε τη δραστηριότητα αυτή του Αγίου, διέταξε και τον έφεραν ενώπιόν του. Ο Άγιος ομολόγησε με παρρησία την πίστη του στον Χριστό. Αυτό είχε ως συνέπεια να τον οδηγήσουν στη φυλακή, σ' ένα παλαιό δημόσιο λουτρό, δίπλα στο στάδιο, όπου υπέφερε πολλές κακουχίες και βασανιστήρια.

Το έτος 305 μ.Χ. Οι άρχοντες διοργάνωσαν στο στάδιο της Θεσσαλονίκης, μεταξύ άλλων αγωνισμάτων και μονομαχίες. Κατά τη διάρκεια των αγωνισμάτων, ένας δυνατός μεγαλόσωμος μονομάχος, ακατανίκητος μέχρι τότε, ο Λυαίος, οπλισμένος με το ξίφος του εμφανίστηκε στη μέση του σταδίου και ειρωνευόταν τους χριστιανούς: 'Όποιος τολμάει ας έλθει να παλαίψει μαζί μου! Να δούμε αν θα τον προστατεύσει ο Θεός σας, που τον πιστεύετε ως ισχυρότερο από τους δικούς μας θεούς! Όταν άκουσε τα προσβλητικά αυτά λόγια ο νεαρός χριστιανός Νέστωρ, που ήταν μαθητής του Αγίου Δημητρίου, αναστατώθηκε! Δεν μπορούσε να ανεχθεί να βρίζουν τον αληθινό Θεό! Θέλοντας να δείξει στον πολύ κόσμο, τη δύναμη του Θεού των χριστιανών, πήγε στη φυλακή, που ήταν κλεισμένος ο Άγιος Δημήτριος, ζήτησε τις προσευχές του, έλαβε την ευχή και ευλογία του, μπήκε στο στάδιο, και με την επίκληση «Θεέ Δημητρίου βοήθει μοι!» νίκησε τον γιγαντόσωμο ειδωλολάτρη Λυαίο. Το γεγονός αυτό προκάλεσε οργή στον άρχοντα Μαξιμιανό, και πρόσταξε τους στρατιώτες να φονεύσουν και τον νικητή του αγώνα Νέστορα και τον φυλακισμένον Δημήτριο. Οι στρατιώτες αφού φόνευσαν στο στάδιο τον Νέστορα, πήγαν στη φυλακή και ελόγγευσαν σ' όλο του το σώμα τον Δημήτριο, μέχρι θανάτου.

Όπως ήταν φυσικό, τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα, ενίσχυσαν την πίστη των χριστιανών και προβλημάτισαν τους ειδωλολάτρες. Πολλοί άρχισαν με άλλα αισθήματα να βλέπουν πλέον τους χριστιανούς. Σε αυτό συνετέλεσε και ένα άλλο θαυμαστό γεγονός. Από τον τάφο του Αγίου Δημητρίου, στον τόπο του μαρτυρίου του, άρχισε να αναβλύζει ευωδιαστό μύρο. Πλήθη ανθρώπων έσπευδαν να πάρουν από αυτό το μύρο, με το οποίο γίνονταν πολλά θαύματα.

Αδελφοί μου, σήμερα δεν αντιμετωπίζουμε εμείς όλοι οι χριστιανοί, τους διωγμούς της εποχής των Αγίων Μαρτύρων που αναφέραμε. Αν και υπάρχουν, δυστυχώς, και σήμερα χώρες, όπου οι χριστιανοί διώκονται. Εμείς σήμερα έχουμε άλλου είδους προκλήσεις. Πώς τις αντιμετωπίζουμε;

Ο Άγιος Δημήτριος, ως ανώτατος αξιωματούχος, παρόλο τον κίνδυνο να συλληφθεί, όπως και έγινε, δίδασκε στους νέους τον Χριστό και τους ενέπνεε την δυνατή πίστη, το

θάρρος, ακόμα και το πνεύμα της θυσίας, χάριν του Χριστού. Εμείς έχουμε αυτό το θάρρος ή δειλιάζουμε, μήπως μας χαρακτηρίσουν "καθυστερημένους" και "οπισθοδρομικούς";

Ο Άγιος Νέστωρ δεν ανέχθηκε τον ειδωλολάτρη Λυαίο να υβρίζει τον Χριστό. Εμείς πώς αντιδρούμε όταν ακούμε ή διαβάζουμε να συκοφαντούν, να περιφρονούν και να υβρίζουν τον Χριστό και την Εκκλησία Του;

Ο Άγιος Νέστωρ, όταν πήρε την απόφαση να παλαίψει με τον γιγαντόσωμο Λυαίο, δεν στηρίχθηκε στη δική του δύναμη, αλλά στη δύναμη του Χριστού. Γι' αυτό πρώτα έτρεξε να παρακαλέσει τόν Άγιο Δημήτριο, να μεσιτεύσει γι' αυτόν στο Θεό, και να πάρει την ευλογία του για να επιτύχει στον αγώνα του. Και την ώρα της σκληρής πάλης με τον Λυαίο, ζήτησε την βοήθεια του αληθινού Θεού, που πίστευε ο διδάσκαλός του Δημήτριος. Έτσι, μετά, ήταν φυσικό τη νίκη του να μη την αποδώσει στον εαυτό του, αλλά στο Θεό και στον Άγιο Δημήτριο, που μεσίτευσε γι' αυτόν και τον ενίσχυσε. Εμείς, τις κάθε είδους επιτυχίες μας τις αποδίδουμε με ευγνωμοσύνη στο Θεό και σε όσους συνετέλεσαν γι' αυτές; Ή τις θεωρούμε αποκλειστικά κατορθώματα δικά μας, και καυχόμαστε εγωιστικά γι' αυτές;

Είθε, αδελφοί μου, ο Κύριος, με τις πρεσβείες των Αγίων Δημητρίου και Νέστορα και όλων των Αγίων, να αυξάνει στις ψυχές μας την πίστη, την παρρησία και την αγάπη προς τον Χριστό μας, Και να μας χαρίζει πολλές πνευματικές νίκες στον αγώνα, κατά των ορατών και αοράτων εχθρών του Χριστού. Αμήν.